

[Grethe Philip.]

videlse af vor bilaterale hjælp for at blive så effektiv, som den skal og bør være, vil kræve en udvidelse af den stab, der arbejder inden for u-landsstyrelsen. Men dels var en sådan udvidelse måske værd at overveje, dels kunne man jo udvide bistanden over den multilaterale hjælp via FN; det ville ikke kræve øget administration fra dansk side. Udsendelse af unge frivillige til u-landene er en vigtig hjælpeform til stort gensidigt udbytte. Jeg har ikke haft lejlighed til at se på det lovforslag herom, som udenrigsministeren har fremsat her i dag, men jeg kan på forhånd sige, at det har vor store sympati, og det vil jo også i nogen grad kunne være med til at rette op på den beskedne støtte i henhold til finanslovforslaget. Jeg hører ikke til de rabiate, der tror, at man på en studs kan finde frem til flere tusind egnede emner; dertil stiller dette arbejde alt for store krav i henseende til faglig viden, sprogkundskaber og takt, kombineret med et ganske betydeligt mål af både fysisk og psykisk robusthed. Men interessen hos de unge er stor, og en udvidelse af Danmarks indsats under denne form må kunne finde sted.

Fra det radikale venstres side lægger vi overordentlig stor vægt på dette spørgsmål, og vi ser derfor som sagt med betydelig bekymring på den ringe stigningstakt — hvis der overhovedet bliver nogen — i ydelserne. Vi mener også, at mange står sammen med os i dette. Mon ikke udenrigsministeren hidtil har undervurderet den interesse, jeg tror der er i brede kredse og ikke mindst blandt ungdommen for bedre at leve op til vort ansvar over for u-landene og deres befolkninger? Vi håber under senere forhandling med ministeren at få lejlighed til at drøfte spørgsmålet nærmere. For en sikkerheds skyld vil jeg gerne tilføje, at vi i det radikale venstre naturligvis er villige til at medvirke til at skaffe de fornødne bevillinger.

I denne forbindelse vil jeg gerne om vort eget u-land, Grønland, sige, at vort parti naturligvis er interesseret i at få undersøgt, om administrationen arbejder effektivt efter sin hensigt, men på den anden side ønsker vi ikke at være med til en nedskæring af udgifterne, der hæmmer den udvikling

i Grønland, vi finder ønskelig. Netop i disse dage er boligspørgsmålet og andre sociale spørgsmål i Grønland blevet trukket meget stærkt frem, og mange er sikkert blevet rystet ved at se, hvor vanskelige forholdene er deroppe. Mange gode kræfter arbejder for at løse disse problemer, men vi må gøre os klart, at det ikke kan gøres på ganske kort tid. På den anden side må vi også erkende vort betydelige ansvar, og det radikale venstre er indstillet på, at der skal gøres en stor indsats.

De civile anlægsudgifter stiger med i alt ca. 300 mill. kr. En del heraf skyldes løn- og prisstigninger, men tilbage bliver en reel stigning. Her har vi altså for så vidt muligheder for at skære ned, men vil vi det, når det viser sig at være udbygning af vore læreanstalter, af seminarier og gymnasier, af rigshospitalet, af bygninger for arbejdsmandskursus, rets- og politibygninger, kollegier med meget mere? Den reelle stigning i det samlede budget, når løn- og prisstigninger er skrælet fra, skønnes af finansministeren at ligge på ca. 5 pct. Det vil sige noget mere end den forventede stigning i den samlede produktion.

Nogle vil måske føle sig angstede herved, og stigningen i statsudgifterne skal da heller ikke af mig sådan uden videre godtages. På den anden side kan jeg ikke se, at vi på forhånd skal lade os afskrække af en noget stærkere stigning i statsbudgettet end i den samlede bruttoindkomst. Udviklingen i samfundet stiller store krav til fælles løsning af en række opgaver. Med stigende velstand øges de krav, der stilles til standarden på vore sociale institutioner. Erhvervslivet kræver bedre trafikforbindelser, og uddannelse og forskning vil i de kommende år kræve meget betydelige øgede investeringer. Vi ved, at udbygningen af vort erhvervsliv bør baseres på øget viden, øget uddannelse, og vi ved også, at der blandt de unge er en stærkt stigende interesse for at gå ind i uddannelse af forskellig art. Vi må derfor regne med et voldsomt pres af unge, der i det kommende år vil søge ind på vore uddannelsesinstitutioner. Fra radikal side ønsker vi at være med til at skabe de nødvendige rammer for denne udvikling.

Den radikale ordfører udtalte ved debatten omkring åbningstalen, at det radikale venstre er af den opfattelse, at tilbage-